

A Kúria a dr. Gúti Zoltán legfőbb ügyészségi ügyész által képviselt Pest Megyei Főügyészség felperesnek a dr. Erdélyi Márk jogtanácsos által képviselt alperes ellen általános szerződési feltételek tisztességtelenségének megállapítása iránt a Pest Megyei Bíróságon 10.G.40.432/2010. számon megindított és a Fővárosi Ítéltábla 4.Pf.22.150/2011/4. számú részítéletével befejezett perében az alperes által 22. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem, illetve a felperes által Pfv.5. sorszám alatt előterjesztett csatlakozó felülvizsgálati kérelem folytán tartott tárgyaláson meghozta a következő

r é s z í t é l e t e t :

A Kúria a jogerős részítélet felülvizsgálattal és csatlakozó felülvizsgálattal támadott rendelkezéseit hatályában fenntartja.

A le nem rótt 35.000 (harmincötezer) forint csatlakozó felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen a részítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A jogerős részítélet által megállapított tényállás szerint az alperesi mobiltelefon-szolgáltató egyike a három a országos szolgáltatónak. A fellépésre jogszabályban felhatalmazott felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes 2010. augusztus 17. napjától hatályos Általános Szerződési Feltételek előfizetői szolgáltatáshoz (mobil, rádiótelefon és mobilinternet szolgáltatás) elnevezéssel alkalmazott általános szerződési feltételeinek kikötései közül az ÁSZF törzsszöveg IV. fejezet 3.2 pontja, IV. fejezet 5.1 pontjának ötödik és tizenegyedik mondata, továbbá a I. fejezet 36. pontjának utolsó mondata, a IV. fejezet 5.1 pontjának negyedik mondata, a 6. számú melléklete ötödik mondatának első és második tagmondata, a 2. számú melléklete b) pontjának xi) alpontja, valamint 1/a. mellékletének 9.4 pontjai tisztességtelen általános szerződési feltételek, amelyek az alperessel szerződő valamennyi félre kiterjedő hatállyal érvénytelenek. Kérte kötelezni az alperest, hogy saját költségén a bíróság által megállapított szövegű, a tisztességtelen általános szerződési feltételek érvénytelenségének megállapítására vonatkozó közleményt a bíróság által megállapított határidőn belül hozza nyilvánosságra egy országos napilapban, egyszeri alkalommal történő közlés útján. A felperes keresetében meghatározta, hogy a vitatott rendelkezések azért minősülnek tisztességtelennek, mert különböző jogszabályokba ütköznek.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes költségében való marasztalását kérte. Álláspontja szerint a támadott rendelkezések egyike sem ütközik jogszabályba. Csak az a kikötés minősül tisztességtelennek, amely sérti a tisztesség és a jóhiszeműség elvét, és amelynek

eredményeként az egyik szerződő fél jogai indokolatlanul és egyoldalúan hátrányosan kerülnek megállapításra, illetve alkalmazásra. Utalt arra is, hogy minden szerződéses pontot egyeztetett felügyeleti szervével.

Az elsőfokú bíróság részítéletével megállapította, hogy az alperes ÁSZF törzsszöveg IV. fejezet 3.2 pontjában foglalt azon rendelkezése: „Amennyiben az előfizető több előfizetési szerződést kötött a szolgáltatóval, és a szolgáltatást akár egy szerződéssel kapcsolatban is nem szerződésszerűen veszi igénybe, a szolgáltató jogosult a szolgáltatás korlátozására a többi szolgáltatás vonatkozásában is”; valamint az ÁSZF 6. számú melléklete ötödik mondatának alábbi első tagmondata: „Figyelembe véve a rádió-átvitel korlátait és a mobil-, rádiótelefon-használat működési sajátosságait, nem minősül a szolgáltatás hibás teljesítésének, amennyiben meghatározott területeken az alapszolgáltatás elérhetősége korlátozott vagy lehetetlen”; továbbá az ÁSZF 2. számú melléklete b) pontjának xi) alpontja azon rendelkezése: „Természetes személy előfizető által bemutatott közüzemi számla és bankszámlakivonat fénymásolata”, „A dokumentumok bemutatására és rögzítésére csak akkor kerül sor, ha az érintett a hitelképességi vizsgálat feltételeit részben a felsorolt dokumentumok bemutatására kívánja teljesíteni”, valamennyi alperessel szerződő félre kiterjedő hatállyal érvénytelen. Kötelezte az elsőfokú bíróság az alperest, hogy saját internetes honlapján 30 napon belül tegye közzé a jogerős döntést teljes terjedelmében az általános szerződési feltételeket tartalmazó oldalán, és ezen közzétételi kötelezettségének 30 napig folyamatosan tegyen eleget.

Az elsőfokú bíróság az ÁSZF 1/A. mellékletének 9.4 pontja vonatkozásában a kereseti kérelmet elkülönítette, e körben a per tárgyalását felfüggesztette a Pest Megyei Bíróság előtt 7.G.29.375/2008. számon indult per jogerős befejezéséig, azonban a Fővárosi Ítéltábla 4.Pkf.26.875/2011/2. számú végzésével az elsőfokú bíróság végzését hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot az eljárás folytatására utasította. Az elsőfokú bíróság részítélete az ezt meghaladó kereseti kérelmek vonatkozásában a felperes keresetét elutasította.

Az elsőfokú bíróság részítélete ellen a felperes és az alperes is fellebbezéssel élt. A felperes a részítélet megváltoztatásával, a kereseti kérelmével teljes egészében egyező döntés meghozatalát kérte. Az alperes fellebbezésében kérte az elsőfokú bíróság részítéletének megváltoztatását és a felperes ott elbírált kereseti kérelmének teljes elutasítását. A peres felek fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság részítéletének helybenhagyására irányult, az ellenérdekű fél fellebbezésével érintett körben.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság részítéletét részben megváltoztatta és az Általános Szerződési Feltételek 2. számú melléklete b) pontjának xi) alpontja és a 6. számú melléklete ötödik mondat első tagmondata érvénytelenségének megállapítását mellőzte, míg az „akár azáltal is, hogy a Szolgáltató egyes bázisállomásait megszünteti” szövegű fogyasztói szerződések megkötésénél alkalmazott második tagmondata érvénytelenségét az alperessel szerződő valamennyi félre kiterjedő hatállyal megállapította. Az elsőfokú bíróság részítéletének az Általános Szerződési Feltételek IV. fejezetének 3.2 pontjára vonatkozó rendelkezését helybenhagyta, míg a részítéletnek az Általános Szerződési Feltétel IV. fejezetének 5.1 pontja negyedik, ötödik és tizenegyedik mondatára, az I. fejezete 36. pontjának utolsó mondatára, valamint az alperes által közzéteendő közleményre vonatkozó rendelkezéseit hatályon kívül helyezte és ebben a körben az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította.

A jogerős részítélet egyetértett az elsőfokú bíróságnak az ÁSZF azon részével kapcsolatos megállapításával (ÁSZF IV. fejezet 3.2 pontja), amely arra vonatkozott, hogy egy előfizető több előfizetési szerződése esetén bármelyik szerződés megszegése magával vonhatja a többi szerződéses

szolgáltatás korlátozását. Nem fogadta el az alperes azon fellebbezési indokolását, hogy az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény 158. §-a lehetővé tenné a közös adatkezelést, illetve a törvény egészéből kiolvasható lenne az előfizető valamennyi jogviszonyára vonatkozó korlátozás jogszabályi lehetősége. A jogerős részítélet azt állapította meg, hogy nem megalapozott az alperesnek a Ptk. 281. § (2) bekezdésére való hivatkozása sem, mert abból nem vonható le olyan következtetés, hogy amennyiben az előfizető egyik számláján tartozás mutatkozik, a másik szerződése vonatkozásában a szolgáltatás korlátozható lenne. A Ptk. 281. § (2) bekezdésében írtak nem jogosítják fel az alperest arra, hogy az egyik előfizető számlán fennálló tartozás esetén az előfizetővel fennálló valamennyi jogviszonyát korlátozza.

Az ÁSZF VI. számú melléklet ötödik mondatának első tagmondatát a másodfokú bíróság az elsőfokú részítélettel ellentétben nem találta tisztességtelennek (hibás teljesítés kizárása). Megállapította: sem az alperes koncessziós szerződése, sem a hatályos jogszabályok a mobilszolgáltatásra konkrét minőségi mutatókat nem határoztak meg. Az alperesnek a fogyasztóval megkötött egyedi szerződése sem határozza meg az alperesi szolgáltatás pontos terjedelmét, erre pedig a szolgáltatás mobilitása, másrészt a technika jelenlegi állása szerint nincs mód. Nem lehetséges a technológia adottságaiból adódó anomáliák teljes és országos kiküszöbölése. Ebből következik, hogy az alperes nem tud kötelezettséget vállalni a 100 %-os országos lefedettség biztosítására. Az ÁSZF VI. számú mellékletében az alperes tájékoztatta a fogyasztót arról, hogy a hálózat kiépítettségéről rendszeres lefedettségi térkép áll rendelkezésre és az azokon feltüntetett lefedettség csupán tájékoztató jellegű. Arról is tájékoztatta a szerződő felet, hogy a fennálló lefedettségi adatokról miként kaphat információt, illetve, hogy a szolgáltatás minőségét speciális körülmények is befolyásolják, így a terepviszonyok és a beépített környezet is. Mindezek alapján a jogerős részítélet arra a következtetésre jutott, hogy az alperes jogszerűen zárja ki a hibás teljesítése köréből azt az esetet, amikor meghatározott területeken az alapszolgáltatás elérhetősége korlátozott vagy lehetetlen. Ebben a tekintetben tehát a jogerős részítélet az elsőfokú bíróság részítéletét megváltoztatta és a keresetet elutasította.

A jogerős részítélet az ÁSZF VI. számú melléklet ötödik mondatának második tagmondata tekintetében az elsőfokú bíróság részítéletét megváltoztatta és ezen szerződési feltétel tisztességtelenségét megállapította. A kifogásolt rendelkezés szerint nem minősül a szolgáltatás hibás teljesítésének, ha az alapszolgáltatás elérhetősége korlátozott, vagy lehetetlen, akár azáltal is, hogy a szolgáltató egyes bázisállomásait megszünteti. A jogerős részítélet ebben a körben kifejtette: a bázisállomás megszüntetése előtt létrejött szerződés esetében a bázisállomás által lefedett területen az alperes szolgáltatást nyújtott és a felek szerződése ilyen terjedelmű szolgáltatás tekintetében jött létre. Az e szerinti szolgáltatás az adott bázisállomás megszüntetése folytán egyáltalán nem, vagy korlátozott mértékben vehető igénybe, ami által a továbbiakban a nyújtott szolgáltatás a szerződésben meghatározott tulajdonságoknak nem felel meg (Ptk. 305. § (1) bekezdés). A hibás teljesítés szerződésszegés, a bázisállomás megszüntetése pedig az alperes szándékos magatartása. A Ptk. 314. § (1) bekezdése értelmében a szándékosan okozott szerződésszegésért való felelősséget az alperes érvényesen nem zárhatta ki. Ehhez képest a kifogásolt kikötés jogszabályba ütközik, így a Ptk. 209. § (1) bekezdése alapján tisztességtelen szerződési feltételnek minősül.

Az ÁSZF 2. számú melléklete b) pontjának xi) alpontja vonatkozásában a jogerős részítélet az elsőfokú bíróság részítéletét megváltoztatta és ezt a kereseti kérelmet elutasította. Megállapította: a támadott rendelkezés az adatvédelmi tájékoztató része, az a szerződő felekre kötelezettséget nem tartalmaz, a Ptk. 205/A. §-a értelmében nem minősül általános szerződési feltételnek, tehát az közérdekű keresettel nem kifogásolható. Az adatvédelmi tájékoztató közzétételét a jogszabály megköveteli, így ezért sem tehető a Ptk. 209. § (1) bekezdése szerinti vizsgálat tárgyává.

Megjegyezte azt is: az ÁSZF 7. számú melléklet II. pont 1. pontja rendelkezik arról, hogy a fogyasztónak az előfizetői szerződés megkötéséhez milyen dokumentumokat kell bemutatnia, illetve mely dokumentumok vonatkozásában adja hozzájárulását ahhoz, hogy azokról a szolgáltató alperes másolatot készítsen és azt az ÁSZF 2. számú mellékletében foglaltak szerint kezelje. Ezt a rendelkezést a felperes keresetével nem támadta, így ezt a másodfokú bíróság sem vizsgálhatta.

Külön foglalkozott a jogerős részítélet az ÁSZF 5.1 pontjának negyedik, ötödik, és tizenegyedik mondatával, valamint az I. fejezet 36. pontjának utolsó mondatával. Ezek a felperesi kereset részét képezték (un. univerzális egyenleg beszámítása, illetve felhasználhatósága a szerződés megszűnése esetén), amelyről az elsőfokú részítélet úgy foglalt állást, hogy miután ezeket a pontokat gyakorlatilag a keresetnek megfelelően módosították a per folyamatban léte alatt, úgy kell tekinteni, hogy ezek a feltételek nem is léteztek. Ezzel szemben a jogerős részítélet kifejtette: a Fővárosi Ítéltábla 1/2010. számú PK véleménye akként foglalt állást, hogy a kikötésnek az elbírálást megelőző módosítása vagy hatályon kívül helyezése nem zárja ki az érvénytelenség érdemi vizsgálatát, annál is inkább, mert a sérelmezett rendelkezések a módosítás előtt keletkezett jogviszonyok vonatkozásában alkalmazásra kerültek. Ezen szerződésekkel kapcsolatban fennáll az az érdek, amelyet a törvény a közérdekű keresettel óvni kíván, vagyis az ÁSZF szövegének módosítása csak azt eredményezi, hogy a kifogásolt kitételek tisztességtelensége a módosítást követő időszakra nem állapítható meg, de ez a módosítást megelőző kikötések tisztességtelenségét, illetve érvénytelenségi megállapítását nem befolyásolta. Ezen körülményekre figyelemmel a másodfokú bíróság a részítélet ezen támadott rendelkezését hatályon kívül helyezte és ebben a körben az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.

Az értékesítési helyeken való befizetés esetén történő többletbefizetés vonatkozásában előterjesztett kereseti kérelem tekintetében már korábban úgy rendelkezett a Fővárosi Ítéltábla, hogy az erre vonatkozó felfüggesztést megszünteti és ennek is érdemi tárgyalására utasítja az elsőfokú bíróságot.

A jogerős részítélettel szemben az alperes felülvizsgálati kérelmet, a felperes pedig csatlakozó felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő.

Az alperes kérte a marasztalását tartalmazó rendelkezések megváltoztatását, a felperes keresetének teljes elutasítását, illetve jelezte, hogy az ÁSZF IV. 5.1 pontjának negyedik és tizenegyedik mondata már nem képezte a kereset tárgyát, ezért erről szükségtelenül döntött kereseti kérelem hiányában a jogerős részítélet. Előadta: az un. univerzális egyenleg tekintetében - az időközben bekövetkezett ÁSZF módosításra figyelemmel - szükségtelen további eljárást folytatni. A több hívószámra kiterjedő korlátozás tekintetében előadta: a másodfokú részítélet nem tett eleget indokolási kötelezettségének, illetve a jogerős részítélet nem terjedt ki arra sem, hogy ebben a körben az alperes hivatkozott a Ptk. 282. § (2) bekezdésének c) pontjára is. A bázisállomás megszüntetésével kapcsolatos hibás teljesítés kapcsán előadta: nem vették figyelembe azt a helyzetet, hogy a bázisállomás megszüntetésére kívülálló okból is sor kerülhet, melyek függetlenek az alperes döntésétől. Hangsúlyozta a kérelem azt is, hogy az alperes nem minősül un. egyetemes szolgáltatónak, vagyis nem köteles az ország teljes területén, akár gazdasági veszteség árán is szolgáltatást nyújtani. A szolgáltatásnak jellemzője, hogy bázisállomások létesülnek és más állomások megszűnnek.

A felperes csatlakozó felülvizsgálati kérelmében indítványozta, hogy a Kúria az ÁSZF 6. számú melléklete ötödik mondatának első tagmondata, valamint az ÁSZF 2. számú melléklete b) pontja xi) alpontja érvénytelensége megállapításának mellőzéséről szóló jogerős részítéleti rendelkezését helyezze hatályon kívül és állapítsa meg azok tisztességtelenségét (hibás teljesítés, adatkezelés),

továbbá az ÁSZF IV. fejezetének 5.1 pontja tizenegyedik mondata vonatkozásában tett rendelkezését változtassa meg és ebben a körben mellőzze az elsőfokú bíróság újabb tárgyalásra és újabb határozat hozatalára való kötelezését. Egyebekben indítványozta, hogy a jogerős részítéletet a Kúria a csatlakozó felülvizsgálati kérelemmel nem érintett részében hatályában tartsa fenn.

A felülvizsgálati kérelem, illetve a csatlakozó felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alaptalan.

A felperes összességében, végső keresetében hat pont tekintetében támadta az alperes által alkalmazott Általános Szerződési Feltételeket:

- 1/ a több hívószámra kiterjedő korlátozás;
- 2/ a szolgáltatásért való felelősség általános korlátozása, illetve kizárása;
- 3/ a bázisállomás megszüntetése miatti felelősség kizárása;
- 4/ a szerződéskötés kapcsán a számla és a bankszámlakivonat fénymásolásának kezelése;
- 5/ a számlás előfizetők univerzális egyenlegének beszámítása, visszatérítése;
- 6/ a postai csekken történő befizetés miatti díjfelszámítás.

A 6. pont tekintetében a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasította az elsőfokú bíróságot, ezt a felülvizsgálat érdemi döntés hiányában nem érinthette.

Az elsőfokú bíróság részítélete a 6. pont kivételével elvileg a teljes felperesi keresetet elbírált. Az 1-es, a 2-es és 4-es pontok tekintetében megállapította a szerződés semmisségét, míg ezt meghaladón a 3. és 5. pont tekintetében elutasította a keresetet. Az elsőfokú részítélet a 3. és 5. pontokra vonatkozó kereset elutasítására vonatkozóan tételes rendelkezést nem tartalmazott, azonban az indokolásból megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság e kérdések tekintetében is érdemi döntést hozott. Ennek megfelelően helyesen járt el a másodfokú bíróság, amikor a 3. és 5. pontok tekintetében is felülbírált az elsőfokú bíróság részítéletét.

Az 5. ponttal és a döntés közzétételével kapcsolatban a másodfokú bíróság részítéletbe foglalt döntése szerint az elsőfokú bíróság részítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot ebben a keretben a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. A Pp. 270. §-a értelmében azonban felülvizsgálattal kizárólag az ügy érdemében hozott ítélet vagy végzés támadható. A hatályon kívül helyező rendelkezést elvileg végzéssel kellett volna meghoznia a másodfokú bíróságnak. Attól, hogy azt az általános gyakorlatnak megfelelően részítéletbe foglalták, e rendelkezés még az ügy érdemére vonatkozó határozatnak nem minősül, ezért felülvizsgálattal sem támadható.

A Kúria álláspontja szerint az Általános Szerződési Feltételek semmisségét az 1. és 3. pontok tekintetében a jogerős részítélet helyesen állapította meg, az azt támadó

felülvizsgálati kérelem alaptalan. Az előfizetői szerződés nem bizalmi jogviszonyon alapuló, hanem attól teljesen független, szolgáltatás és ellenszolgáltatás nyújtására vonatkozó polgári jogviszony. Minden egyes előfizetői szerződés a felek között az adott szerződés tekintetében önálló jogviszonyt hoz létre. Ebből következően, miután a szerződéshez bizalmi feltétel nem párosul, nyilvánvalóan tisztességtelen a szolgáltatónak az a rendelkezése, amely szerint, ha a fogyasztó a szerződésekből egyet megszeg, úgy az valamennyi szerződésre kihat. Ugyancsak helyes indokok alapján állapította meg a szerződés semmisségét a jogerős részítélet a hibás teljesítésért fennálló felelősség kizárása tekintetében, a bázisállomás megszűnésének esetére vonatkozóan. A bázisállomás megléte a szerződés megkötésekor a szerződés alapján biztosítja a fogyasztó számára az adott területen a

szolgáltatás igénybevételének lehetőségét. Itt nem arról van szó, hogy a szolgáltató akaratától vagy esetleg természeti körülményektől függően a szolgáltatás nem, vagy csak korlátozottan vehető igénybe, hanem arról, hogy a szolgáltató a szerződés megkötéséhez képest, saját akaratelhatározása alapján az adott helyen, a korábbi szolgáltatás nyújtását megszünteti vagy korlátozza. Ez a szerződés megkötéséhez képest nyilvánvalóan olyan lényeges körülményre vonatkozó változás, amely hibás teljesítésnek minősül (Ptk. 277. §, 305. §). Az ezért való felelősség kizárása ebből következően jogszabálysértő, tisztességtelen és semmis.

A felperes által csatlakozó felülvizsgálati kérelemmel támadott másik két rendelkezés vonatkozásában ugyanakkor a jogerős részítélet érdemben helyesen, jogszabálysértés nélkül utasította el a keresetet. Helyes az az álláspontja a jogerős ítéletnek, hogy az alperes Magyarország területén, vagy a szerződésben meghatározott területen nem vállalhat olyan egyetemes, minden külső körülménytől független, hibátlan szolgáltatási kötelezettséget, amely adott esetben a természeti körülmények vagy a fizika határait meghaladó teljesítési kötelezettséget kívánna meg. Ezért nem tisztességtelen, hogy a szerződéses kötelezettségének megfelelő teljesítésétől függetlenül, felelősségét a rajta kívülálló okból bekövetkező hibás teljesítés esetén kizárja.

A szerződéskötéskor a szerződő fél által csatolandó, nyilvánvalóan személyes adatokat tartalmazó bankszámlakivonat, illetve számla bemutatása, továbbá

annak lemásolása után történő kezelése tekintetében a jogerős ítélet érdemben helyesen utasította el a keresetet, függetlenül attól, hogy a kíváncsi az Általános Szerződési Feltételek részét képezik-e vagy sem. Még abban az esetben is, ha az Általános Szerződési Feltétel részeként kívánja meg a szerződés kötésekor a felperes, e kikötés jogszabályba ütközőnek, tisztességtelennek, vagy a szolgáltató számára indokolatlan, egyoldalú előnyt biztosító rendelkezésnek nem minősíthető. A szolgáltató jogos védelme érdekében, a szolgáltatást igénybe vevő szerződő fél beazonosíthatósága miatt jogszerű és indokolt elvárás a szolgáltató részéről, hogy az igénylő a valódi személyiségét, elérhetőségét, a szerződési nyilatkozatának a realitását a formális személyazonosító iratokon túlmenően is igazolja. E fokozott biztonságra törekvés különösen az általánosan kialakult, a köztudomás szerint fennálló, az egyes szolgáltatásokat nyújtók terhére milliós nagyságrendű kárt okozó, társadalmi gyakorlat ismeretében nem tekinthető tisztességtelennek. A számla, illetve a bankszámlakivonatban levő személyes adat kezelése tekintetében sem állapítható meg jogszabálysértés. Az igénylőnek nincs szerződési kötelezettsége, a szolgáltatást máshol is igénybe veheti, azaz a szolgáltatónak, az alperesnek nincs szolgáltatási monopóliuma. Ebből következik, hogy a személyes adatai kezeléséhez a számla, illetőleg a bankszámlakivonat átadásával a szerződő fél hozzájárul, azaz az adatkezelés célja jogszerű, reális és a szolgáltató által nem jogellenesen kikényszerített hozzájárulására tekintettel, nem sérti a szerződő fél személyes adatai védelméhez fűződő személyiségi jogait.

A jogerős részítéletnek a hatályon kívül helyező rendelkezéseit is támadta a csatlakozó felülvizsgálati kérelem, azonban erre a fentiek szerint jogszabályi lehetőség nincs, ezért a Kúria azzal érdemben nem foglalkozott. Mindezekre figyelemmel a Kúria a jogerős részítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felperesnek áthárítható felülvizsgálati eljárási költsége nem merült fel, az alperes felülvizsgálati kérelme pedig sikertelen volt, így perköltségre nem tarthat igényt. Ennek megfelelően a Kúriának kizárólag a felperes személyes illetékmentessége folytán le nem rótt csatlakozó felülvizsgálati eljárási illeték viseléséről kellett rendelkeznie. Ezt a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2013. február 27.

Dr. Mészáros Mátyás sk. a tanács elnöke, Dr. Pataki Árpád sk. előadó bíró, Dr. Baka András sk. bíró

Vné

A kiadmány hitelül:

tisztviselő